

Н. Г. Сікетіна // Економіка: реалії часу = Economics: time realities : електрон. наук. журн. – 2016. – № 6 (28). – С. 88-99. – URL: <http://economics.opu.ua/files/archive/2016/n6.html>.

4. Сікетіна Н.Г. Обґрунтування вибору варіантів розробки програми щодо підвищення економічної ефективності діяльності підприємства / Н.Г. Сікетіна // Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ»: зб. наук. пр. Темат. вип. : «Технічний прогрес та ефективність виробництва». – Харків : НТУ «ХПІ». – 2009. – № 36. – С.37–141.

5. Сікетіна Н.Г. Забезпечення діяльності машинобудівного підприємства в мінливому середовищі / Н.Г. Сікетіна // Perspectives of research and development : coll. of sci. art. – Dublin : SAUL Publishing Ltd, Dublin, 2017. – P. 43-48.

РУДЬ І.Ю., к.е.н., доцент, Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

НОВИЦЬКА Н.О., студентка, Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

ОФШОРИ ЯК ЗАХИСТ АКТИВІВ

Виведення капіталу з економіки України має значний негативний вплив на її розвиток, тому за рахунок зменшення обсягів капіталу що обертається в державі, а також недоотримання бюджету, а відповідно і його значного дефіциту. Саме тому, однією з найважливіших проблем економіки України є відтік капіталу до офшорних країн, що викликає необхідність їх законодавчого регулювання з сторони держави.

У своїх працях багато вчених висловлювали думки на рахунок існування та діяльність офшорних зон та впливів в них капіталів, найбільш вагомими були праці Баймуратова М.О., Бозуленко О.К., Зоріна О.І., Косе Д.Д., Омельчук Е.С., Сліпець В.Н., Галкін І.Г. та інших.

Офшорна зона (від англ. «поза територією берега») – це територія держави чи частина території, яка спеціалізується на наданні спеціального сприятливого правового режиму щодо іноземних юридичних осіб (нерезидентів) або резидентів своєї країни, що полягає в наданні низки послуг щодо ведення бізнесу [1].

Створення офшорних територій у певних регіонах світу зумовлено двома основними причинами: близькість до центрів ділової активності; відсутність у країн власних внутрішніх ресурсів для розвитку. У першому випадку офшорні території створювалися в промислово розвинутих країнах. Друга причина продукувала виникнення офшорів у країнах Тихого океану й Атлантики, для цих країн прибутки від офшорного бізнесу є основним видом джерел фінансових ресурсів.

Єдиного списку офшорних зон не існує, кожна держава визначає цей перелік для себе. В Україні перелік офшорних зон встановлено розпорядженням Кабінету Міністрів України «Про перелік офшорних зон» від 23.02.2011 р. № 143-р [2].

Офшорний бізнес може існувати в таких сферах діяльності, як банківська справа, страхування, торгівля, будівництво, інвестиційна діяльність, лізинг, робота на ринку цінних паперів, транспортні послуги тощо. На територіях офшорних юрисдикцій більшість економічних суб'єктів використовують можливість

пом'якшити податковий тягар через: торговельні та бартерні операції за посередництва офшорної фірми; операції з борговими зобов'язаннями; операції з цінними паперами; самофінансування.

Наявність проблем вимагає проведення змін щодо процесів податкової оптимізації в міжнародних операціях українських компаній, що потребує, на нашу думку, впровадження таких кроків у системі податкового законодавства, як:

Отже, для зменшення відпливів капіталу Україні необхідно впровадити наступні заходи: встановлення жорстких вимог до подачі інформації про здійснення електронних переказів; посилити вимогу щодо контролю транзакцій здійснюваних публічними особами, а також оточуючих їх осіб, включаючи членів сімей, помічників, радників та ін.; посилити перевірку джерел доходів політичних діячів; розширити список злочинів, які використовують для відмивання грошей; посилення вимог щодо виконавчих органів боротьби з відмиванням коштів.

Список літератури:

1. Бозуленко О.К. Роль офшорної фінансової діяльності у світовій фінансовій системі / О.К. Бозуленко // Економіст. – 2010. – №1. – С. 51 – 53.
2. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про перелік офшорних зон» від 23.02.2011 р. № 143-р.

СОРОКОТЯГА М.І., студент, НТУ «ХП»

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЯК МАРКЕТИНГОВИЙ ПОКАЗНИК

На сьогоднішній день поняття «конкурентоспроможність підприємства» в економічній науці свідчить про багатогранність авторських підходів та поглядів. Ця наукова категорія використовується для теоретичних доказів підприємств різноманітної галузевої приналежності, аналізу діяльності підприємств різних секторів економіки, окремих товарів та їх груп, рівня інноваційності тощо.

Проводячи аналіз, пов'язаний з дослідженнями у обраній області економічної науки, можна переконатись, що визначень конкурентоспроможності існує велика кількість, але найбільш точним обґрунтуванням є дане поняття у якому конкурентоспроможністю вважається «сукупність характеристик продукту і супутніх його продажу і споживанню послуг, що відрізняють його від продуктів-аналогів по ступеню задоволення потреб споживача, за рівнем витрат на його придбання й експлуатацію», це надає можливість товару відповідати очікуванням споживачів і надає ймовірність продати товар. Поза тим ми можемо визначити рівень конкурентоспроможності при порівнянні товарів конкурентів між собою, інакше, конкурентоспроможність - це можливість збуту товару одночасним завоюванням більшої його частини на потенційному ринку. Артур Д. Літл, у ствердженні даних слів, обґрунтовує, що для підпорядкування певної частини ринку виробнику потрібно мати насамперед високий рівень конкурентоспроможності продукції, що